

Ой алдында чебиләр:

- Чип-чип-чип! - дип йориләр.

Кечкенә канатлары,

Муеннары сап-сары.

Күпереп тора йоннары,

Ул - аларнын туннары.

Мин жим сипсәм, бииләр.

- Акыллы бит син, Дилбәр,

Сип, сип, сип, сип күп! - диләр.

Үзләре гел чүплиләр.

Жәйләр менә үтәрләр,

Чебиләр дәв үсәрләр.

Шатланырлар, биерләр:

- Без тавык! - дип йорерләр.

Шулвакыт инде минем

Өни биргән кәрзинем

Йомырка белән тулыр...

Тулырмы? Тулыр!

Яшь әтәчем дә булыр.

Булырмы? Бу-лыр!

- Кикрикүк, - дип, - кикрикүк! -

Мине уятыр иртүк.

- Кикрикүк!

Мин утырам чирәмдә.

Чебиләрем тирәмдә:

- Чип-чип-чип! - дип йориләр,

Талпынышып бииләр.

Мәхмүт Хөсәен